

III

(Euroopan unionista tehtyä sopimusta soveltamalla annetut säädökset)

EUROOPAN UNIONISTA TEHDYN SOPIMUKSEN VI OSASTOA SOVELTAMALLA ANNETUT SÄÄDÖKSET

NEUVOSTON PUITEPÄÄTÖS 2009/948/YOS,

tehty 30 päivänä marraskuuta 2009,

rikosoikeudellisia menettelyjä koskevien toimivaltatiritojen ehkäisemisestä ja ratkaisemisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 31 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdan sekä 34 artiklan 2 kohdan b alakohdan,

ottaa huomioon Tšekin tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan, Slovakian tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan aloitteen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan unioni on asettanut tavoitteekseen pitää yllä ja kehittää vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta.
- (2) Eurooppa-neuvoston 4 ja 5 päivänä marraskuuta 2004 pidetyssä istunnossaan hyväksymässä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden lujittamista Euroopan unionissa koskevassa Haagin ohjelmassa⁽¹⁾ vaaditaan jäsenvaltioita harkitsemaan toimivaltatiritoja koskevaa lainsäädäntöä syytetoimien tehokkuuden lisäämiseksi, samalla kun taa-taan asianmukainen oikeudenkäyttö, jotta saataisiin viimeisteltyä kattava toimenpideohjelma rikosoikeudellisten päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen pänemiseksi täytäntöön.
- (3) Tässä puitepäätöksessä säädettyjen toimenpiteiden tarkoituksena olisi oltava sellaisten tilanteiden ehkäiseminen, joissa eri jäsenvaltioissa on vireillä samaa henkilöä koskevia rinnakkaisia rikosoikeudellisia menettelyjä samojen tosiseikkojen osalta, mikä saattaisi johtaa tuomion antamiseen kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa. Sen vuoksi puitepäätöksellä pyritään ehkäisemään *ne bis in idem* -periaatteen loukkaaminen sellaisena kuin siitä määrätään tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhtei-

sillä rajoilla 14 päivänä kesäkuuta 1985 Benelux-taloussliiton valtioiden, Saksan liittotasavallan ja Ranskan tasavallan hallitusten välillä tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen⁽²⁾ 54 artiklassa, ja siten kuin Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on sitä tulkinnut.

- (4) Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kesken olisi käytävä suoria neuvotteluja tarkoituksin päästä yksimielisyyteen tehokkaasta ratkaisusta, jolla on määrä välttää rinnakkaisista menettelyistä johtuvat kielteiset seuraukset sekä kyseessä olevien toimivaltaisten viranomaisten ajan ja voimavarojen hukkaaminen. Tällainen tehokas ratkaisu voisi olla erityisesti rikosoikeudellisten menettelyjen keskittäminen yhteen jäsenvaltioon esimerkiksi rikosoikeudelliset menettelyt siirtämällä. Se voisi olla myös jokin muu toimenpide, joka sallii näiden menettelyjen tehokkaan ja järkevän toteuttamisen, mukaan lukien niihin käytettävän ajan jakaminen, esimerkiksi antamalla asia Eurojustin käsiteltäväksi jos toimivaltaiset viranomaiset eivät pääse asiasta yhteisymmärrykseen. Tältä osin olisi kiinnitettävä erityistä huomiota todisteiden keräämiseen, johon vireillä olevat rinnakkaiset menettelyt voivat vaikuttaa.
- (5) Jos jonkin jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on olemassa perusteltu syy olettaa, että rinnakkaisia rikosoikeudellisia menettelyjä on vireillä toisessa jäsenvaltiossa samoja henkilöitä koskevien samojen tosiseikkojen osalta, mikä saattaa johtaa tuomion antamiseen näissä menettelyissä kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa, sen olisi otettava yhteyttä tuon toisen jäsenvaltion toimivaltaiseen viranomaiseen. Ainoastaan yhteyttä ottavan viranomaisen olisi tutkittava, onko tällaista perusteltua syytä olemassa. Perusteltuja syitä voisivat olla esimerkiksi tapaukset, joissa epäilty tai syytetty tuo tietoja antaessaan esille, että samojen tosiseikkojen osalta on vireillä häntä koskevia rinnakkaisia rikosoikeudellisia menettelyjä toisessa jäsenvaltiossa, tai tapaus, jossa toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen keskinäistä oikeusapua koskevasta pyynnöstä käy ilmi mahdollinen tällaisten rinnakkaisten rikosoikeudellisten menettelyjen vireillä olo, tai tapaus, jossa poliisiviranomaiset toimittavat tätä tarkoittavia tietoja.

⁽¹⁾ EUVL C 53, 3.3.2005, s. 1.

⁽²⁾ EYV L 239, 22.9.2000, s. 19.

- (6) Toimivaltaisten viranomaisten välisen tietojenvaihtoa koskevan menettelyn olisi perustuttava tiettyjen sellaisten vähimmäistietojen pakolliseen vaihtamiseen, jotka olisi aina annettava. Näiden tietojen olisi erityisesti helpotettava kyseessä olevien henkilöiden sekä rinnakkaisten menettelyjen luonteen tai vaiheen asianmukaisen tunnistamisen varmistamista.
- (7) Toimivaltaisella viranomaisella, johon toisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on ottanut yhteyttä, olisi oltava yleinen velvollisuus vastata toimitettuun pyyntöön. Yhteyttä ottavaa viranomaista kannustetaan asettamaan määräaika, jonka kuluessa viranomaisen, johon on otettu yhteyttä, olisi mahdollisuuksien mukaan vastattava. Toimivaltaisten viranomaisten olisi koko yhteydenotto menettelyn ajan otettava täysimääräisesti huomioon sellaisten henkilöiden erityistilanne, jotka ovat vapautensa menettäneinä.
- (8) Toimivaltaisten viranomaisten välisten suorien yhteyksien olisi oltava tällä puitepäätöksellä käyttöön otettavan yhteistyön pääperiaate. Jäsenvaltioilla olisi menettelyä koskevaa kansallista itsemääräämisoikeutta koskevan periaatteen mukaisesti oltava valta päättää, mitkä viranomaiset ovat toimivaltaisia toimimaan tämän puitepäätöksen mukaisesti edellyttäen, että näillä viranomaisilla on toimivalta toimia ja päättää sen säännösten mukaisesti.
- (9) Pyrkimään pääsemään yksimielisyyteen tehokkaasta ratkaisusta, jolla pyritään välttämään kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa toteutettavista rinnakkaisista menettelyistä johtuvat kielteiset seuraukset, toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon, että kukin tapaus on erityislaatuinen ja että kaikki siihen liittyvät tosiseikat ja asiaperusteet olisi otettava huomioon. Yksimielisyyteen pääsemiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon asiaankuuluvat perusteet, joihin voivat kuulua ne, jotka on julkaistu Eurojustin vuosikertomuksessa 2003 ja jotka on laadittu oikeusalan toimijoiden tarpeisiin, sekä ottaa huomioon esimerkiksi rikoksen pääasiallinen tapahtumapaikka, paikka jolla suurin osa vahingosta on aiheutunut, epäillyn tai syytetyn olinpaikka ja mahdollisuus varmistaa hänen luovuttamisensa muille lainkäyttöalueille, epäiltyjen tai syytettyjen kansalaisuus tai asuinpaikka, epäiltyjen tai syytettyjen merkittävät edut, asianomistajien ja todistajien merkittävät edut sekä todisteiden hyväksyttävyys tai mahdollinen viivästyminen.
- (10) Toimivaltaisten viranomaisten velvollisuus aloittaa suorat neuvottelut yhteisymmärrykseen pääsemiseksi tämän puitepäätöksen mukaisesti ei saisi estää tällaisten suorien neuvottelujen käymistä Eurojustin avustuksella.
- (11) Mitään jäsenvaltiota ei olisi velvoitettava luopumaan lainkäyttövallasta tai käyttämään sitä, jollei se niin halua. Niin kauan kuin rikosoikeudellisten menettelyjen keskitämisestä ei ole päästy yhteisymmärrykseen, jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava jatkaa rikosoikeudellisia menettelyjä jokaisen sellaisen rikoksen osalta, joka kuuluu niiden kansallisen lainkäyttövallan piiriin.
- (12) Koska tämän puitepäätöksen nimenomaisena tarkoituksena on ehkäistä tarpeettomia rinnakkaisia rikosoikeudellisia menettelyjä, jotka saattaisivat johtaa *ne bis in idem* -periaatteen loukkaamiseen, sen soveltamisesta ei saisi johtua sellaista ristiriitaa toimivallan käytössä, jota ei muuten syntyisi. Yhteisellä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella olisi syytepakon periaate, joka koskee useiden jäsenvaltioiden prosessioikeutta, ymmärrettävä ja sitä olisi sovellettava siten, että sen katsotaan täyttyvän, kun mikä tahansa jäsenvaltio huolehtii tietystä rikosta koskevista syytetoimista.
- (13) Jos on päästy yhteisymmärrykseen rikosoikeudellisten menettelyjen keskittämisestä yhteen jäsenvaltioon, toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen olisi toimittava tätä yhteisymmärrystä vastaavalla tavalla.
- (14) Koska Eurojust soveltuu erityisen hyvin avustamaan toimivaltaristiriitojen ratkaisussa, asian antaminen Eurojustin käsiteltäväksi olisi oltava tavanomainen toimenpide silloin, kun ei ole ollut mahdollista päästä yhteisymmärrykseen. Olisi pantava merkille, että Eurojust-yksikön perustamisesta vakavan rikollisuuden torjunnan tehostamiseksi 28 päivänä helmikuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/187/YOS⁽¹⁾ (Eurojust-päätös), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Eurojustin vahvistamisesta 16 päivänä joulukuuta 2008 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2009/26/YOS⁽²⁾, 13 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaan Eurojustille on tiedotettava tapauksista, joissa on ilmennyt tai todennäköisesti ilmenee toimivaltaristiriitoja, ja tapaus voidaan siirtää Eurojustin käsiteltäväksi milloin tahansa, jos vähintään yksi suoriin neuvotteluihin osallistuva toimivaltainen viranomainen katsoo sen tarpeelliseksi.
- (15) Tämä puitepäätös ei vaikuta rikosoikeudenkäynnin siirtämisestä 15 päivänä toukokuuta 1972 Strasbourgissa allekirjoitetun Euroopan neuvoston yleissopimuksen mukaisiin menettelyihin eikä rikosoikeudenkäynnin siirtämistä koskeviin muihin jäsenvaltioiden välisiin järjestelyihin.
- (16) Tästä puitepäätöksestä ei saisi aiheutua aiheetonta hallinnollista rasitetta tapauksissa, joissa ongelmiin, joihin sillä puututaan, on helposti saatavilla sopivampia ratkaisuvaihtoehtoja. Siksi tilanteissa, joissa jäsenvaltioiden välillä on olemassa joustavampia välineitä tai järjestelyjä, niitä olisi sovellettava ensisijaisina tähän puitepäätökseen nähden.

⁽¹⁾ EYVL L 63, 6.3.2002, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 138, 4.6.2009, s. 14.

- (17) Tässä puitepääatöksessä annetaan ainoastaan jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välistä tietojenvaihtoa ja suoria neuvotteluja koskevat säännökset, eikä se sen vuoksi vaikuta yksilöiden oikeuteen esittää, että heitä koskevan syytteen esittämisen olisi tapahduttava heidän omalla tai jollakin toisella lainkäyttöalueella, jos tällainen oikeus on olemassa kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
- (18) Poliisiyhteistyössä ja rikosasioissa tehtävässä oikeudellisessa yhteistyössä käsiteltävien henkilötietojen suojaamisesta 27 päivänä marraskuuta 2008 tehtyä neuvoston puitepääatöstä 2008/977/YOS ⁽¹⁾ olisi sovellettava niiden henkilötietojen käsittelyyn, jotka on vaihdettu tämän puitepääatoksen nojalla.
- (19) Jäsenvaltioita rohkaistaan kielijärjestelyä koskevan ilmoituksen antamisen yhteydessä sisällyttämään siihen vähintään yksi Euroopan unionissa yleisesti käytetty kieli, joka ei ole asianomaisen jäsenvaltion virallinen kieli.
- (20) Tässä puitepääatöksessä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita,

ON TEHNYT TÄMÄN PUITEPÄÄTÖKSEN:

1 LUKU

YLEISET PERIAATTEET

1 artikla

Tavoite

1. Tämän puitepääatoksen tavoitteena on tiivistää edelleen kahden tai useamman rikosoikeudellisia menettelyjä toteuttavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä oikeudenkäytön tehokkuuden ja asianmukaisuuden lisäämiseksi.
2. Tämän tiiviimmän yhteistyön tarkoituksena on
 - a) ehkäistä tilanteita, joissa saman henkilön osalta on vireillä rinnakkaisia rikosoikeudellisia menettelyjä eri jäsenvaltioissa samojen tosiseikkojen osalta, mikä saattaa johtaa menettelyn lopulliseen päättämiseen kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa *ne bis in idem* -periaatetta loukaten; sekä
 - b) päästä yhteisymmärrykseen tehokkaasta ratkaisusta, jolla vältetään tällaisista rinnakkaisista menettelyistä johtuvat kielteiset seuraukset.

2 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Edellä 1 artiklassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi tässä puitepääatöksessä määritellään puitteet
 - a) menettelylle, jota noudattaen jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ottavat yhteyttä toisiinsa varmistuakseen siitä, onko samaa henkilöä koskevien samojen tosiseikkojen osalta on vireillä rinnakkaisia rikosoikeudellisia menettelyjä;
 - b) suoriin neuvotteluihin tapahtuvalle tietojenvaihdolle kahden tai useamman sellaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten välillä, jotka toteuttavat rinnakkaisia rikosoikeudellisia menettelyjä samaa henkilöä koskevien samojen tosiseikkojen osalta, jos nämä viranomaiset ovat jo tietoisia rinnakkaisista rikosoikeudellisista menettelyistä, tarkoituksin päästä yhteisymmärrykseen tehokkaasta ratkaisusta, jolla pyritään välttämään tällaisista rinnakkaisista menettelyistä johtuvat kielteiset seuraukset.
2. Tätä puitepääatosta ei sovelleta menettelyihin, jotka kuuluvat perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 ⁽²⁾ 5 ja 13 artiklan soveltamisalaan.

3 artikla

Määritelmät

Tässä puitepääatöksessä tarkoitetaan

- a) 'rinnakkaisilla menettelyillä' sekä oikeudenkäyntiä edeltävässä vaiheessa että oikeudenkäyntivaiheessa olevia rikosoikeudellisia menettelyjä, jotka ovat vireillä kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa samaa henkilöä koskevien samojen tosiseikkojen osalta;
- b) 'toimivaltaisella viranomaisella' oikeusviranomaista tai muuta viranomaista, joka on jäsenvaltionsa lainsäädännön mukaisesti toimivaltainen toteuttamaan tämän puitepääatoksen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut toimet;
- c) 'yhteyttä ottavalla viranomaisella' jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista, joka ottaa yhteyttä toisen jäsenvaltion toimivaltaiseen viranomaiseen vahvistaakseen rinnakkaisien menettelyjen vireilläolon;
- d) 'viranomaisella, johon on otettu yhteyttä' toimivaltaista viranomaista, jota yhteyttä ottanut viranomainen on pyytänyt vahvistamaan rinnakkaisien menettelyjen vireilläolon.

⁽¹⁾ EUVL L 350, 30.12.2008, s. 60.

⁽²⁾ EYVL L 1, 4.1.2003, s. 1.

4 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten määrittäminen

1. Jäsenvaltioiden on määritettävä toimivaltaiset viranomaiset tavalla, joka edistää viranomaisten välisen suoran yhteydenpidon periaatetta.

2. Kunkin jäsenvaltion on 1 kohdan mukaisesti ilmoitettava neuvoston pääsihteeristölle, mitkä viranomaiset ovat sen lainsäädännön nojalla toimivaltaisia toimimaan tämän puitepäättöksen mukaisesti.

3. Sen estämättä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, kukin jäsenvaltio voi, jos sen sisäisen järjestelmän rakenne sitä edellyttää, nimetä yhden tai useamman keskusviranomaisen vastaamaan 5 artiklan mukaisten tietopyyntöjen hallinnollisesta lähettämisestä ja vastaanottamisesta ja/tai avustamaan toimivaltaisia viranomaisia neuvotteluprosessissa. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat käyttää mahdollisuutta nimetä yksi tai useampi keskusviranomainen, on ilmoitettava siitä neuvoston pääsihteeristölle.

4. Neuvoston pääsihteeristö saattaa 2 ja 3 kohdan nojalla saamansa tiedot kaikkien jäsenvaltioiden ja komission saataville.

2 LUKU

TIETOJENVAIHTO

5 artikla

Yhteydenottovelvollisuus

1. Jos jonkin jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on perusteltu syy olettaa, että toisessa jäsenvaltiossa on vireillä rinnakkaisia menettelyjä, sen on otettava yhteyttä kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltaiseen viranomaiseen rinnakkaisten menettelyjen vireilläolon vahvistamiseksi, jotta voidaan aloittaa 10 artiklassa säädetty suorat neuvottelut.

2. Jos toimivaltainen viranomainen, johon on otettava yhteyttä, ei ole yhteyttä ottavan viranomaisen tiedossa, tämän on suoritettava kaikki tarpeelliset tiedustelut, myös Euroopan oikeudellisen verkoston yhteyspisteiden välityksellä, saadakseen kyseisen toimivaltaisen viranomaisen yksityiskohtaiset tiedot.

3. Yhteydenottomenettelyä ei sovelleta, jos rinnakkaisia menettelyjä toteuttavat toimivaltaiset viranomaiset ovat jo saaneet tietoja näiden menettelyjen vireilläolosta jollain muulla tavalla.

6 artikla

Vastausvelvollisuus

1. Viranomaisen, johon on otettu yhteyttä, on vastattava 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehtyyn pyyntöön yhteyttä ot-

tavan viranomaisen ilmoittamassa kohtuullisessa määräajassa tai, jos määräaika ei ole ilmoitettu, ilman aiheetonta viivytystä, ja ilmoitettava yhteyttä ottavalle viranomaiselle, onko sen jäsenvaltiossa vireillä rinnakkaisia menettelyjä. Tapauksissa, joissa yhteyttä ottava viranomainen on ilmoittanut viranomaiselle, johon on otettu yhteyttä, että epäilty tai syytetty on pidätetty tai tutkintavankeudessa, jälkimmäisen viranomaisen on käsiteltävä pyyntö kiireellisenä.

2. Jos viranomainen, johon on otettu yhteyttä, ei voi toimittaa vastausta yhteyttä ottavan viranomaisen asettamassa määräajassa, sen on viipymättä ilmoitettava yhteyttä ottavalle viranomaiselle syyt siihen sekä määräaika, jonka kuluessa se toimittaa pyydetty tiedot.

3. Jos viranomainen, johon yhteyttä ottava viranomainen on ottanut yhteyttä, ei ole 4 artiklan mukaisesti toimivaltainen viranomainen, sen on toimitettava tietopyyntö ilman aiheetonta viivytystä toimivaltaiselle viranomaiselle ja ilmoitettava tästä yhteyttä ottavalle viranomaiselle.

7 artikla

Viestintävälineet

Yhteyttä ottavien viranomaisten ja viranomaisten, joihin on otettu yhteyttä, on käytettävä viestinnässään mitä tahansa välinettä, josta voidaan esittää kirjallinen todiste.

8 artikla

Pyynnössä annettavat vähimmäistiedot

1. Yhteyttä ottavan viranomaisen on pyyntöä 5 artiklan mukaisesti esittäessään annettava seuraavat tiedot:

- a) toimivaltaisen viranomaisen yhteystiedot;
- b) kuvaus tosiseikoista ja olosuhteista, jotka ovat kyseisten rikosoikeudellisten menettelyjen kohteena;
- c) epäillyn tai syytetyn ja mahdollisten asianomistajien asiaan kuuluvat henkilöllisyystiedot;
- d) rikosoikeudellisessa menettelyssä saavutettu vaihe; ja
- e) tieto epäillyn tai syytetyn mahdollisesta pidätyksestä tai tutkintavankeudesta.

2. Yhteyttä ottava viranomainen voi toimittaa jäsenvaltiossaan vireillä olevista rikosoikeudellisista menettelyistä asian kannalta merkityksellisiä lisätietoja, esimerkiksi tietoja tässä valtiossa esiin tulleista vaikeuksista.

9 artikla

Vastauksessa annettavat vähimmäistiedot

1. Viranomaisen, johon on otettu yhteyttä, 6 artiklan mukaisesti antamaan vastaukseen on sisällytettävä seuraavat tiedot:

- a) onko tai onko ollut vireillä rikosoikeudellisia menettelyjä joidenkin tai kaikkien samojen tosiseikkojen osalta kuin niiden, jotka ovat yhteyttä ottavan viranomaisen tietopyynnössä tarkoitettujen rikosoikeudellisten menettelyjen kohteena, ja onko osallisena sama henkilö;

jos a alakohtaan vastataan myönteisesti:

- b) toimivaltaisen viranomaisen yhteystiedot; ja
- c) näissä menettelyissä saavutettu vaihe tai, jos lopullinen tuomio on annettu, tämän lainvoimaisen päätöksen luonne.

2. Viranomainen, johon on otettu yhteyttä, voi toimittaa asi-aankuuluvia lisätietoja rikosoikeudellisista menettelyistä, jotka ovat tai ovat olleet vireillä sen jäsenvaltiossa, erityisesti tietoja rikosoikeudellisten menettelyjen kohteena tuossa valtiossa olevista, asiaan liittyvistä tosiseikoista.

3 LUKU

SUORAT NEUVOTTELUT

10 artikla

Velvollisuus aloittaa suorat neuvottelut

1. Jos todetaan, että rinnakkaisia menettelyjä on vireillä, asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on aloitettava suorat neuvottelut päästäkseen yhteisymmärrykseen tehokkaasta ratkaisusta, jolla pyritään välttämään tällaisista rinnakkaisista menettelyistä johtuvat kielteiset seuraukset ja joka voi tarvittaessa johtaa rikosoikeudellisten menettelyjen keskittämiseen yhteen jäsenvaltioon.

2. Niin kauan kuin suoria neuvotteluja käydään, asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava toisilleen kaikista merkittävistä prosessuaalisista toimenpiteistä, joita ne ovat menettelyissä toteuttaneet.

3. Suorien neuvottelujen kuluessa niihin osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten on, aina kun se on kohtuudella mahdollista, vastattava näihin neuvotteluihin osallistuvien muiden toimivaltaisten viranomaisten esittämiin tietopyyntöihin. Jos toimivaltainen viranomainen pyytää toista toimivaltaista viranomaista toimittamaan sellaisia tietoja, jotka voivat haitata kan-

sallisia turvallisuusetuja tai vaarantaa henkilöiden turvallisuuden, tätä ei kuitenkaan vaadita toimittamaan tällaisia tietoja.

11 artikla

Yhteisymmärrykseen pääsemiseksi noudatettava menettely

Kun jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset aloittavat jotain tapausta koskevat suorat neuvottelut yhteisymmärrykseen pääsemiseksi 10 artiklan mukaisesti, niiden on otettava huomioon tapausta koskevat tosiseikat ja asiaperusteet sekä kaikki merkittävissä pitämänsä tekijät.

12 artikla

Yhteistyö Eurojustin kanssa

1. Tällä puitepäätöksellä täydennetään Eurojust-päätöstä sen soveltamista rajoittamatta.

2. Jos yhteisymmärrykseen ei ole voitu päästä 10 artiklan mukaisesti, asianomaisten jäsenvaltioiden minkä tahansa toimivaltaisen viranomaisen on tarvittaessa annettava asia Eurojustin käsiteltäväksi, jos Eurojust on toimivaltainen Eurojust-päätöksen 4 artiklan 1 kohdan nojalla.

13 artikla

Menettelyjen lopputuloksesta ilmoittaminen

Jos 10 artiklan mukaisissa suorissa neuvotteluissa on päästy yhteisymmärrykseen rikosoikeudellisten menettelyjen keskittämiseksi yhteen jäsenvaltioon, tämän jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava yhden tai useamman muun jäsenvaltion asianomaisille toimivaltaiselle viranomaiselle menettelyjen lopputuloksesta.

4 LUKU

YLEISET JA LOPPUMÄÄRÄYKSET

14 artikla

Kielet

1. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava neuvoston pääsihteeristöön talletettavassa ilmoituksessa, mitä unionin toimielinten virallisia kieliä voidaan käyttää 2 luvun mukaisessa yhteydenottomenettelyssä.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sopia käyttävänsä mitä tahansa kieltä 10 artiklan mukaisissa suorissa neuvotteluissaan.

15 artikla

Suhde muihin oikeudellisiin välineisiin ja järjestelyihin

1. Sikäli kuin muut oikeudelliset välineet tai järjestelyt mahdollistavat tämän puitepäättöksen tavoitteiden laajentamisen tai edistävät sen menettelyn yksinkertaistamista tai helpottamista, jonka mukaisesti kansalliset viranomaiset vaihtavat tietoja rikos-oikeudellisista menettelyistään, aloittavat suorat neuvottelut ja pyrkivät pääsemään yhteisymmärrykseen tehokkaasta ratkaisusta, jolla pyritään välttämään rinnakkaisista menettelyistä johtuvat kielteiset seuraukset, jäsenvaltiot voivat

- a) jatkaa tämän puitepäättöksen voimaan tullessa voimassa olevien kahden- tai monenvälisen sopimusten tai järjestelyjen soveltamista;
- b) tehdä kahden- tai monenvälisiä sopimuksia tai järjestelyjä tämän puitepäättöksen tultua voimaan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut sopimukset ja järjestelyt eivät missään tapauksessa saa vaikuttaa suhteisiin niihin jäsenvaltioihin, jotka eivät ole niiden osapuolia.

16 artikla

Täytäntöönpano

Jäsenvaltioiden on 15 päivään kesäkuuta 2012 mennessä toteutettava tarvittavat toimenpiteet tämän puitepäättöksen säännösten noudattamiseksi.

Jäsenvaltioiden on 15 päivään kesäkuuta 2012 mennessä toimittava neuvoston pääsihteeristölle ja komissiolle kirjallisina ne säännökset, joilla jäsenvaltioiden tästä puitepäättöksestä aiheutuvat velvoitteet saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä.

17 artikla

Kertomus

Komissio toimittaa 15 päivään joulukuuta 2012 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan, missä määrin jäsenvaltiot ovat noudattaneet tätä puitepäättöstä, ja johon on liitetty tarvittaessa säädösehdotuksia.

18 artikla

Voimaantulo

Tämä puitepäättös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tehty Brysselissä 30 päivänä marraskuuta 2009.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. ASK